

[Indenrigsministeren]

»På grundlag af disse sager kan det siges, at situationen nu er den, at kommunalbestyrelsen i en række sagstyper i realiteten selv er herre over, om den skal være undergivet det almindelige tilsyns annullationsbeføjelse. Ved en smule behændighed og hurtighed med hensyn til den eksterne meddelelse af de udadrettede beslutninger kan kommunalbestyrelsen eller dens udvalgte lamme tilsynets muligheder for annullation af ulovlige beslutninger med henvisning til, at beslutningen er bragt til udførelse, hvorfor betingelsen for annullation ikke er opfyldt.«

Jeg kan ikke forstå, at nogen lovgiver vil mene, at det er rimeligt, at der er regelsæt, der giver mulighed for, at de, der egentlig bryder loven, kan slippe af sted med det i en periode, hvor tredjemand må lide under det; det er præcis det, som sagen drejer sig om. Det er retsbeskyttelsen af enkeltborgeren før noget andet.

Det er også mit svar til hr. Bjørn Poulsen, hvor jeg forstår, at der her principielt ikke er nogen uenighed, og det er jeg egentlig glad for. Man kan også til stadighed diskutere sammensætningen af tilsynsrådet, hvordan det er bygget op, hvordan myndigheden er fordelt på ansatte personer, altså på offentlige tjenestemænd og på folkevalgte. Det er altid en diskussion, som nyttigt kan føres og vel også bør føres.

Men jeg vil godt anfægte, at hr. Bjørn Poulsen siger igen med henvisning til HT-konflikten, at det var en partipolitisk manifestation. Der kan vel ikke ligge partipolitik i, at loven og reglerne i lovgivningen håndhæves, som det er fastsat. Hvis det er det, er det vel den form for partipolitik, alle i et demokratisk, parlamentarisk samfund må være tilhængere af. Det partipolitiske ligger vel i den konkrete sag i HT i, at nogle ikke fandt, det var særlig bekvemt, at man brugte lovens muligheder.

Her er vi så lige dér, hvor hr. Hjortnæs var inde i sit indlæg i en kort bemærkning. Hr. Hjortnæs sagde, at den måde, man har håndhævet tilsynsmyndighedens mulighed for indgriben på, skaber problemer, altså at håndhæve retsbeskyttelsen for den enkelte over for en offentlig myndigheds ulovlige beslutning kan skabe problemer.

Jamen svaret må da være: Så må det da skabe problemer! Så lad det skabe problemer, for det, der adskiller et retssamfund fra et ikkeretssamfund, er jo netop, at man håndhæver, hvad der er af gældende ret, selv om nogle synes, det er

for ubekvemt eller det skaber problemer. Vi bøjer vel ikke retten efter, om det er problemfyldt, eller om det er bekvemt.

Hr. Bjørn Poulsen spurgte rent konkret, hvad der mentes med, at der i § 2, 3. pkt. står:

»Er beslutningen bragt til udførelse, kan den dog kun suspenderes eller sættes ud af kraft, hvis. . .«, og så står der i pkt. 3: ». . . væsentlige hensyn, særligt til private interesser, ikke taler herimod.«

Vi kan godt konstruere eksempler. Man må ikke bare sige, det er et principielt indhold, hvad der tænkes på i omfang, og så kan vi lægge i det, hvad vi vil.

Forudsætningen for at annullere er, at den part, der føler den ulovlige beslutning byrdefuld, begærer annullation ved skrift, altså i skriftlig form til tilsynsmyndigheden. Der kan godt være situationer, hvor den ulovlige beslutning kan være byrdefuld for én part, men kan opleves som begunstigende for en anden part. Vi vil kunne konstruere eksempler fra bygge-lovgivningen, hvor en ulovlig beslutning, som føles som en byrde for den, der måske ejer en bygning, kan opfattes som en begunstigende måske af naboen. Det kan være i forbindelse med nedrivning eller på anden vis. Vi kan altså godt konstruere det, man tænker på i teorien, hvordan beskyttelsen af tredjemand kan håndhæves ved at undlade annullation.

Ellers vil jeg bare om det generelle sige, at Socialdemokratiets ordfører også skal være opmærksom på, at der ikke er tale om, at tilsynsmyndigheden får en større kompetence, når det gælder tyngden af kompetencen, end den, man egentlig har i dag, for tilsynsmyndigheden har i dag kompetencen til at annullere en beslutning.

Det er også svaret til hr. Hjortnæs på spørgsmålet: Hvornår er det? Hvordan ligger skønet? Hvordan er det med ulovligheden? Allerede i dag har man en hjemmel i den gældende lovgivning til at annullere. Det, vi taler om her, er altså at gøre noget, når det gælder suspension, der er mindre indgribende end selve annullationen, altså man gør lidt mindre end det, man egentlig kunne have gjort, nemlig annullere.

Så blev der spurgt, om man så kan trække det i langdrag. Kan man nu bare suspendere en beslutning, og kan man så trække det i langdrag? Nej det kan man selvfølgelig ikke. Meningen med suspension er, at det så behandles i tilsyns-